

2. Ali na področje uporabe določb iz točk (d), (e), (f) in (i) Priloge k Direktivi Sveta 93/13/EGS z dne 5. aprila 1993 o nedovoljenih pogojih v potrošniških pogodbah načeloma spada vrsta pogojev iz kupoprodajnih predpogodb, ki so jih predhodno sestavili investitorji, ki so kot pritožnica, prodajalci ali ponudniki, zlasti pogoji iz točk 3.2.2. in 7.1. kupoprodajne predpogodbe, sklenjene med strankami v sporu, ki določajo komisorni dogovor četrte stopnje in pogodbeno kazen, ki sta določeni izključno v korist potencialnega prodajalca?
3. Ali je treba člen 6(l) Direktive Sveta 93/13/EGS z dne 5. aprila 1993 o nedovoljenih pogojih v potrošniških pogodbah razlagati in uporabljati tako, da – če bi bil odgovor Sodišča na drugo vprašanje pritrdilen – nacionalnemu sodišču ne omogoča (mu prepoveduje) spreminjati pogojev, ki štejejo za nepoštene, tako da ugotovi, da se komisorni dogovor četrte stopnje lahko izpolni pod pogoji, ki so drugačni od teh, izrecno določenih v predpogodbi (na primer ne zaradi kakršne koli zamude pri plačilu ali zaradi neplačila, ne glede na znesek, ampak le v primeru prepoznega plačila ali neplačila nekega zneska, ki ga sodišče v vsakem posameznem primeru oceni kot bistvenega), ali zmanjša (omeji) znesek pogodbene kazni na zneske, ki jih potencialni kupec plača iz naslova are, dokler ni izpolnjen komisorni dogovor. Ali lahko v takem primeru nacionalno sodišče določi le, da se taki pogoji za zadevnega potrošnika ne uporabijo?

<sup>(1)</sup> Direktiva Sveta 93/13/EGS z dne 5. aprila 1993 o nedovoljenih pogojih v potrošniških pogodbah (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 2, str. 288).

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Finanzgericht Düsseldorf (Nemčija) 28. aprila 2017 – Medtronic GmbH/Finanzamt Neuss**

(Zadeva C-227/17)

(2017/C 249/29)

Jezik postopka: nemščina

**Predložitevno sodišče**

Finanzgericht Düsseldorf

**Stranki v postopku v glavni stvari**

Tožeča stranka: Medtronic GmbH

Tožena stranka: Finanzamt Neuss

**Vprašanje za predhodno odločanje**

Ali je treba kombinirano nomenklaturu v Prilogi I Uredbe Sveta (EGS) št. 2658/87 z dne 23. julija 1987 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi, kakor je bila spremenjena z Izvedbeno uredbo Komisije (EU) 2015/1754 z dne 6. oktobra 2015 <sup>(1)</sup>, razlagati tako, da se sistemi za fiksacijo hrbtenice, podrobneje opisani <sup>(2)</sup> v sklepu, uvrstijo pod tarifno podštevilko 9021 90 90?

<sup>(1)</sup> UL 2015, L 285, str. 1.

<sup>(2)</sup> Sistemi za fiksacijo hrbtenice znamke CD Horizon SOLERA Spinal System.

**Pritožba, ki jo je Bank Tejarat vložila 11. maja 2017 zoper sodbo Splošnega sodišča (prvi senat) z dne 14. marca 2017 v zadevi T-346/15, Bank Tejarat/Svet**

(Zadeva C-248/17 P)

(2017/C 249/30)

Jezik postopka: angleščina

**Stranki**

Pritožnica: Bank Tejarat (zastopniki: S. Zaiwalla, P. Reddy, A. Meskarian, solicitors, M. Brindle QC, T. Otty, R. Blakeley, barristers)

Druga stranka v postopku: Svet Evropske unije

### **Predlog**

Pritožnica Sodišču predlaga, naj:

- to pritožbo dopusti in razveljavi točki 1 in 2 izreka druge sodbe Splošnega sodišča;
- ugotovi tožbi Bank zoper ponovno uvrstitev;
- izpodbijane ukrepe razglasi za nične v delu, v katerem se nanašajo na Bank, in
- Svetu naloži plačilo stroškov pritožbenega postopka in postopka pred Splošnim sodiščem.

### **Pritožbeni razlogi in bistvene trditve**

Splošno sodišče je napačno uporabilo pravo s tem, da napačno ni pripisalo nobene vrednosti ali je pripisalo premajhno vrednost dokazom, ki jih je predložila Bank, in je tako izkrivilo ključne dokaze v zvezi z vprašanjem, ali je Svet utemeljil obtožbe iz izpodbijane obrazložitve.

Ne glede na rezultat prvega pritožbenega razloga, je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo s tem, da je izkrivilo ključne dokaze v zvezi z vprašanjem, ali je Svet utemeljil obtožbe iz izpodbijane obrazložitve, in/ali da je napačno dokazno breme naložilo Bank.

Kar zadeva prvi in drugi pritožbeni razlog, če bi Splošno sodišče uporabilo pravilna načela in/ali če ne bi izkrivilo zgoraj navedenih dokazov, bi izpodbijane ukrepe razglasilo za nične.

Splošno sodišče je napačno uporabilo pravo z ugotovitvijo, da je Svet upravičeno Bank ponovno uvrstil na seznam na podlagi razlogov, ki bi lahko bili in bi morali biti predloženi pred prvo sodbo, in da ravnanje Sveta ni kršilo člena 266 PDEU ter načel *res iudicata* in/ali pravne varnosti in/ali pravnomočnosti in/ali učinkovitosti in/ali pravice do učinkovitega sodnega varstva in/ali pravic Bank na podlagi člena 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah in/ali na podlagi člena 6 in člena 13 EKČP in/ali njene pravice do dobrega upravljanja in/ali načela sorazmernosti.

---

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tartu Maakohus (Estonija) 19. maja 2017 –  
Collect Inkasso OÜ, ITM Inkasso OÜ, Bigbank AS/Rain Aint, Lauri Palm, Raiko Oikimus, Egle Noor,  
Artjom Konjarov**

**(Zadeva C-289/17)**

(2017/C 249/31)

Jezik postopka: estonsščina

### **Predložitveno sodišče**

Tartu Maakohus

### **Stranke v postopku v glavni stvari**

Vlagateljice: Collect Inkasso OÜ, ITM Inkasso OÜ, Bigbank AS

Nasprotne stranke: Rain Aint, Lauri Palm, Raiko Oikimus, Egle Noor, Artjom Konjarov

### **Vprašanja za predhodno odločanje**

- 1.1 Ali je treba člen 17(a) Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 805/2004 z dne 21. aprila 2004 o uvedbi evropskega naloga za izvršbo nespornih zahtevkov<sup>(1)</sup> razlagati tako, da je treba v listini ali skupaj z listino o začetku postopka, enakovredni listini ali pozivom na sodno zaslišanje jasno navesti vse podatke, ki so navedeni v členu 17 (a) Uredbe? Zlasti: Ali se v skladu s členi 3(1)(b), 6(1)(c) in 17(a) ne sme potrditi sodbe kot evropskega naloga za izvršbo, če dolžniku ni bil sporočen naslov institucije, na katero je treba nasloviti odgovor, vendar so mu bili sporočeni vsi drugi podatki, ki so navedeni v členu 17(a)?